RENDELETEK

A TANÁCS (EU, Euratom) 2022/615 RENDELETE

(2022. április 5.)

a 609/2014/EU, Euratom rendeletnek a tagállamok számára a kiszámíthatóság fokozása, valamint a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásakor alkalmazandó vitarendezési eljárások tisztázása érdekében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 322. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel a Számvevőszék véleményére ([1]),

mivel:

(1) Míg a 609/2014/EU, Euratom tanácsi rendelet ([2]) szilárd és stabil alapot biztosít az Unió finanszírozási mechanizmusa számára, a saját források rendelkezésre bocsátására vonatkozó rendelkezéseket javítani szükséges a tagállamok számára biztosítandó kiszámíthatóságának fokozása és a vitarendezési eljárások tisztázása érdekében.

(2) Jelenleg csak a tagállamok kezelnek a Bizottság nevében nyitott sajátforrás-számlákat. A saját források beszedésére használt bankszámlák számának csökkenése növelné a hatékonyságot, és lehetővé tenné a készpénzgazdálkodásra vonatkozó közös megközelítés alkalmazását. A sajátforrás-számlák kezelésének korszerűsítése érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni egy központosított sajátforrás-számla létrehozását. A tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk annak megválasztására, hogy az említett központosított sajátforrás-számlát kívánják-e használni, vagy a Bizottság nevében az államkincstáruknál vagy a nemzeti központi bankjuknál megnyitott számlát. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tagállamok megalapozott döntést hozzanak, a Bizottságnak részletes költség-haszon elemzést kell készítenie a központosított sajátforrás-számla használatáról.

(3) Jelenleg a 609/2014/EU, Euratom rendelet nem teszi lehetővé a tagállamok számára az előrehozott fizetést. A múltban azonban néhány tagállam a Bizottság egyetértését követően előre befizette nemzeti hozzájárulásait. A jogbiztonság érdekében az említett rendeletnek rendelkeznie kell arról, hogy a tagállamoknak lehetőségük van eseti alapon előrehozott fizetéseket tenni, feltéve, hogy a Bizottságot előzetesen tájékoztatják. Méltányossági okokból, amennyiben valamely tagállam él az említett lehetőséggel, a többi tagállam nem viselheti az előrehozott fizetéssel kapcsolatos költségeket, így például a negatív kamatot.

(4) A nemzeti költségvetési eljárások kiszámíthatóságának növelése érdekében a korábbi pénzügyi évek héa- és GNI-alapú saját forrásaira vonatkozó kiigazítások tagállamok általi befizetésének időpontját át kell helyezni a következő év márciusára. A kiigazítások tagállamok általi befizetésének időpontját azon összegekre is alkalmazni kell, amelyek tekintetében a Bizottság e rendelet hatálybalépése előtt adott tájékoztatást.

([1]) HL C 402. I., 2021.10.5., 1. o.

([2]) A Tanács 609/2014/EU, Euratom rendelete (2014. május 26.) a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről (HL L 168., 2014.6.7., 39. o.).

(5) Az Unió szakpolitikai célkitűzéseinek finanszírozásához szükséges stabil költségvetés biztosítása érdekében a kamatszámítási eljárásnak biztosítania kell különösen azt, hogy a saját forrásokat kellő időben és teljes mértékben rendelkezésre bocsássák.

(6) Ki kell igazítani azt a jelenlegi küszöbértéket, amely alatt a kamatösszegeket el kell engedni. Ezért a beszedési eljárások költséghatékonyságának javítása érdekében növelni kell azt az összeget, amely esetében el kell engedni a kamatok beszedését.

(7) A 609/2014/EU, Euratom rendelet 16 százalékpontra korlátozza a kamatlábaknak az alapkamat feletti növekedését. Azonban ez a 16 százalékpontos felső határ csak azon esetekre alkalmazandó, amelyek az (EU, Euratom) 2016/804 tanácsi rendelet ([3]) hatálybalépése után váltak ismertté. Következésképpen az (EU, Euratom) 2016/804 rendelet hatálybalépése előtt már ismert azon esetekben, amelyekben különösen magas összegű kamatokról van szó, nem járhat haszonnal az említett korlátozás, függetlenül attól, hogy a kamat összegéről már értesítették-e a tagállamokat. Az említett esetekben a tagállamoknak továbbra is olyan kamatösszegeket kell fizetniük, amelyek aránytalanok az esedékes tőkeösszeghez képest. A rendszer arányosságának biztosítása, ugyanakkor a visszatartó hatás fenntartása érdekében a kamatlábak alapkamat feletti növekedését még tovább, 14 százalékpontra kell korlátozni. A 609/2014/EU, Euratom rendelet releváns rendelkezéseinek tisztázása és egyszerűsítése érdekében a növekedés 14 százalékpontra való korlátozását minden olyan kamatösszegre alkalmazni kell, amelyről az adott tagállamot e rendelet hatálybalépése előtt még nem tájékoztatták.

(8) A jelenlegi jogi keretben a gyakorlat bemutatta, hogy nehéz lehet azonosítani a késedelmi kamat kezdő időpontját azon időpont azonosításának nehézsége miatt, amelynél a beszedésre irányuló erőfeszítések elégtelennek minősülhetnek. Az egyszerűsítés céljából kell, hogy legyen egy, az összeg megállapításának időpontjától számított öt éves „türelmi időszak”, azzal a feltétellel, hogy az összeg a 609/2014/EU, Euratom rendelettel összhangban került megállapításra, került kellő időben jóváírásra az elkülönített számlákon, és áll rendelkezésre az elkülönített számlákon. Ennek megfelelően a kamatot csak öt év elteltével kell elkezdeni számítani, miközben a tőkeösszegre vonatkozó kötelezettséget továbbra is fenn kell tartani.

(9) Azon esetek méltányos kezelésének biztosítása érdekében, amelyekben a tradicionális saját forrásokra való megállapított jogosultságoknak megfelelő összegek behajthatatlannak bizonyulnak, a tagállamoknak mentesülniük kell annak kötelezettsége alól, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsássák a tradicionális saját forrásokra való megállapított jogosultságoknak megfelelő összegeket, amennyiben az adott tagállam bizonyítani tudja, hogy az említett jogosultságoknak megfelelő összeg behajthatatlanságát nem befolyásolta a tagállam által a jogosultságok megállapítása után elkövetett hiba. Ilyen hibára vonatkozó példák közé tartozhat az elkülönített számlákon történő késedelmes jóváírás vagy a beszedési eljárás hiányosságai.

(10) A 609/2014/EU, Euratom rendelet csak egy határidőt tartalmaz, arra kötelezve a Bizottságot, hogy az érintett tagállammal közölje a Bizottságnak bejelentett, a behajthatatlan összegek eseteire vonatkozó észrevételeit az említett tagállam által küldött jelentés kézhezvételétől számított hat hónapon belül. A behajthatatlan összegekről szóló jelentések kellő időben és rugalmasabban történő nyomon követése, valamint a tradicionális saját források behajthatatlan összegének rendelkezésre nem bocsátására vonatkozó tagállami döntés gyors és teljes mértékben átlátható értékelésének támogatása érdekében ki kell igazítani a Bizottságra és a tagállamokra vonatkozó eljárási határidőket.

(11) Annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság közötti nézeteltérés esetén meg lehessen szakítani azon időszakot, amelyre a kamatot felszámítják, az Unió költségvetését megillető sajátforrás-összegekre vonatkozó, fenntartással történő befizetés jelenlegi gyakorlatát tükröző rendelkezéseket kell bevezetni, amivel lehetőség nyílik arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés (EUMSZ) 268. cikkével és 340. cikkének második bekezdésével összhangban jogalap nélküli gazdagodásra irányuló keresetet lehessen benyújtani a Bizottsággal szemben.

([3]) A Tanács (EU, Euratom) 2016/804 rendelete (2016. május 17.) a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló 609/2014/EU, Euratom rendelet módosításáról (HL L 132., 2016.5.21., 85. o.).

(12) A tagállamok és a Bizottság közötti, a tradicionális saját források rendelkezésre bocsátására vonatkozó nézeteltérés esetére a 609/2014/EU, Euratom rendeletben rendelkezni kell egy felülvizsgálati eljárásról az átláthatóság javítása és a tagállamok védekezéshez való jogainak tisztázása érdekében. Az érintett tagállam kérésére meg kell vitatni a Bizottsággal a felülvizsgálati eljárás eredményét és a függőben lévő ügyek aktuális állását egy évente megszervezendő ülésen. Az említett ülést a vezetői képviselet megfelelő szintjén kell megtartani, a vonatkozó álláspontok átgondolása és az esetleges kötelezettségszegési eljárások igénybevételének elkerülésére való törekvés céljából, a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban.

(13) A Bizottságnak a 609/2014/EU, Euratom rendelet esetleges felülvizsgálata keretében vagy legkésőbb 2026 végéig felül kell vizsgálnia a felülvizsgálati eljárást, és így különösen fel kell mérnie a felülvizsgálati eljárás egyszerűsítésére vonatkozó lehetőségeket, amelyet adott esetben bizottsági határozat zárhat le.

(14) A 609/2014/EU, Euratom rendelet 6. és 10a. cikkét ki kell igazítani annak érdekében, hogy töröljék az Egyesült Királyságnak nyújtott korrekcióra való hivatkozást, és – az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozattal [4] összhangban – szerepeltessék Németországot az egyösszegű korrekciók kedvezményezettjeként.

(15) A minőségi jogalkotás elveivel összhangban csak ideiglenes lehet a rendelkezésre bocsátásról szóló több rendelet párhuzamos fennállása, és az ilyen jogi aktusokat a lehető leghamarabb egyetlen rendeletben kell egyesíteni.

(16) A 609/2014/EU, Euratom rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 609/2014/EU, Euratom rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Azonban a héaalapú saját forrást és a GNI-alapú saját forrást – figyelembe véve a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentésnek az említett forrásokra gyakorolt hatását – az első albekezdésben meghatározottak szerint kell a számlákra könyvelni a következők szerint:";

2. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden egyes tagállam – a 10., a 10a. és a 10b. cikkben megállapított eljárással összhangban – a következők közül önként választott számlán írja jóvá a saját forrásokat:

a) a Bizottság nevében a tagállam államkincstáránál nyitott számla;

b) a Bizottság nevében a nemzeti központi banknál nyitott számla; vagy

c) a Bizottság által az általa választott közjogi pénzintézetnél erre a célra nyitott központi számla.

Az említett számla – a harmadik és negyedik albekezdésben említett negatív kamat alkalmazására is figyelemmel – csak a Bizottság utasítására terhelhető meg.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett számlákat a nemzeti pénznemben kell vezetni, és azoknak díj- és kamatmentesnek kell lenniük. Amennyiben az említett számlákra negatív kamatot alkalmaznak, az érintett tagállam legkésőbb a negatív kamat alkalmazását követő második hónap első munkanapján jóváírja a számlán az alkalmazott negatív kamatnak megfelelő összeget.

[4] A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

A tagállamok az első albekezdés c) pontjában említett számlán nemzeti pénznemükben írnak jóvá összegeket. Amennyiben a központi számlára negatív kamatot alkalmaznak, az érintett tagállam legkésőbb a negatív kamat alkalmazását követő második hónap első munkanapján jóváírja a központi számlán a saját forrásokból rá eső résznek megfelelő, e számlán jóváírt összeget.

A Bizottság az első albekezdésben említett számlákon a 14. cikk (4) bekezdésének első albekezdésével összhangban végzi el készpénzgazdálkodási műveleteit.

A Bizottság az első albekezdés c) pontjában említett számla használatáról indokolatlan késedelem nélkül költséghaszon elemzést készít, és e rendelet hatálybalépését követő három éven belül jelentést tesz a Tanácsnak a központi számla alkalmazásáról.";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság minden hónapban elektronikus úton megküldi a tagállamoknak a következő négy hónapra vonatkozó készpénzigények előrejelzését."

3. A 10a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*10a. cikk*

A héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátása

(1) A héaalapú saját forrást és a GNI-alapú saját forrást – figyelembe véve a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentésnek az említett forrásokra gyakorolt hatását – minden hónap első munkanapján kell jóváírni. A jóváírandó összegek a költségvetésben szereplő releváns teljes összegek egytizenkettedét teszik ki, nemzeti pénznemre átváltva az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az adott költségvetési évet megelőző naptári év utolsó árfolyamjegyzési napján érvényes átváltási árfolyamon.

(2) Az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapnak az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) és a későbbi releváns uniós jogszabályok szerinti kiadásainak kifizetésére vonatkozó sajátos szükségletek céljából és az Unió készpénzpozíciójától függően a Bizottság felkérheti a tagállamokat arra, hogy a pénzügyi év első negyedéve során legfeljebb két hónappal hozzák előre a költségvetésben a héaalapú saját forrásként és a GNI-alapú saját forrásként szereplő összegek egytizenkettedének vagy az egytizenketted törtrészének a jóváírását, figyelembe véve a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentésnek az említett forrásokra gyakorolt hatását.

A harmadik albekezdésre is figyelemmel, az európai strukturális és beruházási alapoknak az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) és a későbbi releváns uniós jogszabályok szerinti kiadásainak kifizetésére vonatkozó sajátos szükségletek céljából és az Unió készpénzpozíciójától függően a Bizottság felkérheti a tagállamokat arra, hogy a pénzügyi év első hat hónapja során hozzák előre a költségvetésben a héaalapú saját forrásként és a GNI-alapú saját forrásként szereplő összegek egytizenkettedének legfeljebb felét kitevő további összeg jóváírását, figyelembe véve a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentésnek az említett forrásokra gyakorolt hatását.

A teljes összeg, amelynek ugyanabban a hónapban történő előrehozatalára a Bizottság az első és a második albekezdés alapján felkérheti a tagállamokat, semmi esetben sem haladhatja meg a további két tizenkettednek megfelelő összeget.

Az első hat hónap után a kért havi jóváírás nem haladhatja meg a héa- és a GNI-alapú saját források egytizenkettedének összegét, miközben a költségvetésben az említett célra beállított összegek határain belül marad.

Az első és a második albekezdés alapján kért jóváírás esetében a Bizottság előre, legkésőbb két héttel annak időpontja előtt értesíti erről a tagállamokat.

A második albekezdés alapján kért jóváírás esetében a Bizottság jóval előre, legkésőbb hat héttel annak időpontja előtt értesíti a tagállamokat arról, hogy szándékában áll felkérni őket ilyen jóváírásra.

Ezen előrehozott jóváírásokra alkalmazni kell a minden év januárjában jóváírandó összegre vonatkozó (4) bekezdést, illetve, ha a költségvetést a pénzügyi év kezdete előtt nem fogadták el véglegesen, az (5) bekezdést.

A tagállamok kivételes és kellően indokolt esetekben engedélyt kérhetnek a Bizottságtól a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának előrehozatalára, különösen az év végi költségvetés-módosításokkal összefüggésben, figyelembe véve a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés e saját forrásokra gyakorolt hatását. Bármely előrehozott fizetést legalább hét munkanappal korábbi értesítésnek kell megelőznie, és az erre vonatkozó kérelmet az érintett tagállamnak kellően indokolnia kell. A Bizottság a saját készpénzpozíciójának és likviditási igényeinek figyelembevételével értékeli a kérelmet. A tagállam csak a Bizottság engedélyét követően hajthatja végre az előrehozott fizetést. A héa- és a GNI-alapú saját források előrehozott rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos bármely többletköltséget a kérelmező tagállamnak kell viselnie.

(3) Bármely változás, amely a héaalapú saját forrás egységes kulcsában, a GNI-alapú saját forrás kulcsában, a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés finanszírozásában következik be, költségvetés-módosítás végleges elfogadását teszi szükségessé, és a pénzügyi év kezdete óta jóváírt tizenkettedek újbóli kiigazítását vonja maga után.

Ezen újbóli kiigazításokat a költségvetés-módosítás végleges elfogadását követő első jóváírás alkalmával kell elvégezni, ha a költségvetés-módosítást a hónap tizenhatodik napja előtt fogadják el. Egyébként az említett újbóli kiigazításokat a végleges elfogadást követő második jóváírás alkalmával kell elvégezni. A költségvetési rendelet 10. cikkétől eltérve, ezen újbóli kiigazításokat a szóban forgó költségvetés-módosítással érintett pénzügyi évre vonatkozóan kell elszámolni.

(4) A tizenkettedeknek az egyes pénzügyi évek januárjára való kiszámítása az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 314. cikkének (2) bekezdésében említett költségvetési tervezetben előírt összegeken alapul, és azokat nemzeti pénznemre kell átváltani a költségvetési évet megelőző naptári év december 15-ét követő első árfolyamjegyzési napon érvényes átváltási árfolyamokon. A kiigazítást a következő havi jóváíráskor kell elvégezni.

(5) Ha a következő pénzügyi év januárjára vonatkozó jóváírás előtt legkésőbb két héttel nem került sor a költségvetés végleges elfogadására, a tagállamok az egyes hónapok – a januárt is beleértve – első munkanapján a héaalapú saját forrás és a GNI-alapú saját forrás utolsó véglegesen elfogadott költségvetésben szereplő összegének egytizenketted részét írják jóvá, figyelembe véve a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentésnek az említett forrásokra gyakorolt hatását. Ha a végleges költségvetést a hónap tizenhatodik napja előtt fogadják el, a kiigazítást a költségvetés elfogadását követő első esedékességi időpontban kell elvégezni. Egyébként a kiigazítást a költségvetés végleges elfogadását követő második esedékességi időpontban kell elvégezni.

(6) A GNI-adatoknak az (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) 2. cikkének (2) bekezdése szerinti módosítása esetén a Dániának, Németországnak, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés finanszírozása később nem vizsgálható felül.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/516 rendelete (2019. március 19.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról, valamint a 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv és az 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (GNI-rendelet) (HL L 91., 2019.3.29., 19. o.).”

4. A 10b. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a kiigazításokra vonatkozó adatok megküldésének évét követő év február 1-je előtt tájékoztatja a tagállamokat az e számítás eredményeként megállapított összegekről. A nettó összeget minden egyes tagállam az azt követő év márciusának első munkanapján írja jóvá a 9. cikk (1) bekezdésében említett számlán, amelyben a Bizottság tájékoztatta a tagállamokat a számítás eredményeként megállapított összegekről.

A kiigazítások tagállamok általi befizetésére vonatkozó határidőt azon összegek esetében is alkalmazni kell, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság 2022. május 3. előtt adott tájékoztatást."

5. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat (*) 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett tradicionális saját források esetében a kamatot a következő két időpont közötti időszakra kell felszámítani: az az időpont, amikor az összeget rendelkezésre kellett volna bocsátani, valamint az az időpont, amikor az összeget ténylegesen befizették a Bizottság 9. cikkben említett számlájára.

A 13. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, és azzal a feltétellel, hogy az összeget a 2. cikk alapján megállapították, a 6. cikk alapján kellő időben könyvelték az elkülönített számlán, és a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban az elkülönített számlán tartották, az összeg megállapításának időpontjától számított öt éves időszakra nem kerül sor kamat felszámítására.

Közigazgatási vagy bírósági fellebbezés esetén az ötéves időszak a jogerős határozat meghozatalát, közlését vagy közzétételét követően kezdődik. Ha részletfizetésekre került sor, az ötéves időszak legkésőbb az utolsó befizetés időpontjától kezdődik, amennyiben azzal az adósság nem került teljesen visszafizetésre.

_____

(*) A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az 1 000 EUR-nál alacsonyabb kamatösszegek beszedését el kell engedni.";

c) a (4) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első és a második albekezdés szerinti teljes növekedés nem haladhatja meg a 14 százalékpontot. A növekedés 14 százalékpontra történő korlátozása minden olyan esetben alkalmazandó, amelyben a kamat összegét 2022. május 3. előtt nem közölték az érintett tagállammal. A megnövelt kamatlábat az (1) bekezdésben említett késedelem teljes időtartamára alkalmazni kell.";

d) az (5) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első és a második albekezdés szerinti teljes növekedés nem haladhatja meg a 14 százalékpontot. A növekedés 14 százalékpontra történő korlátozása minden olyan esetben alkalmazandó, amikor a kamat összegét 2022. május 3. előtt nem közölték az érintett tagállammal. A megnövelt kamatlábat az (1) bekezdésben említett késedelem teljes időtartamára alkalmazni kell."

6. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki az első albekezdést követően:

„A tagállamok ugyanígy mentesülnek azon kötelezettség alól, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsássák a 2. cikk alapján megállapított jogosultságoknak megfelelő összegeket, amennyiben bizonyítják, hogy a 2. cikk szerinti jogosultságoknak megfelelő összeg behajthatatlanságát nem befolyásolta a tagállam által a jogosultságok megállapítása után elkövetett hiba, így például olyanok, amelyek az elkülönített számlákon való késedelmes jóváírást eredményeznek."

b) a (2) bekezdés ötödik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha részletfizetésekre került sor, az ötéves időszak legkésőbb az utolsó befizetés időpontjától kezdődik, amennyiben azzal az adósság nem került teljesen visszafizetésre.";

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a (3) bekezdésben meghatározott jelentés kézhezvételétől számított három hónapon belül közli észrevételeit az érintett tagállammal. A Bizottság az említett határidőt egyszer további három hónappal meghosszabbíthatja, és ennek megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.

A Bizottság további információkat is kérhet. Ilyen esetekben az első albekezdésben meghatározott határidő a kért további információk kézhezvételének időpontjától számítandó. Az érintett tagállam három hónapon belül megadja a további információt. Az említett határidő az érintett tagállam kérésére egyszer további három hónappal meghosszabbítható.

Amennyiben a tagállam nem tud a Bizottság által kért további információt nyújtani, erről értesítheti a Bizottságot. A Bizottság ezután – az említett értesítés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül – a rendelkezésre álló információk alapján közli végső észrevételeit. A Bizottság az említett határidőt egyszer további három hónappal meghosszabbíthatja, és ennek megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a tagállam és a Bizottság nem tud egyetértésre jutni a (2) bekezdésben említett indokokat illetően, a tagállam kérheti a Bizottságot, hogy a 13b. cikkel összhangban vizsgálja felül értékelését.”;

(7) A rendelet a következő fejezettel egészül ki:

„IIIa. FEJEZET

FENNTARTÁSSAL TÖRTÉNŐ BEFIZETÉS ÉS FELÜLVIZSGÁLATI ELJÁRÁS

13a. cikk

Fenntartással történő befizetés

(1) Egy tagállam és a Bizottság közötti, az Unió költségvetésébe befizetendő tradicionális saját források összegeire vonatkozó vagy a 12. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézkedések hatálya alá eső héaösszegekre vonatkozó nézeteltérés esetén a tagállam a vitatott összeg befizetésekor fenntartásokat fogalmazhat meg a Bizottság álláspontjával kapcsolatban.

A tagállamok – a 6. cikk (4) bekezdésében említett havi kimutatásaikkal együtt – információt szolgáltatnak az említett fenntartásaikról, a tradicionális saját forrásokkal kapcsolatos összegekre vonatkozóan, és – a 10b. cikk (1) bekezdésében említett kimutatásaikkal együtt – a héaalapú saját forrásokkal kapcsolatos összegekre vonatkozóan. A tagállamok a lehető leghamarabb értesítik a Bizottságot fenntartásaik visszavonásáról.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett nézeteltérést a tagállam javára rendezik, a Bizottság az említett tagállamnak engedélyezi, hogy a befizetett összeget levonja a következő sajátforrás-befizetéséből vagy -befizetéseiből.

(3) A fenntartással történő befizetésnek a 9. cikk szerinti számlán történő jóváírása megszakítja azt az időszakot, amelyre a 12. cikkben említett kamatot felszámítják.

(4) A Bizottság minden év szeptemberének végéig elkészít egy éves tájékoztatót, amelyben áttekintést ad az elmúlt év során fenntartással befizetett teljes összegről és a visszavont fenntartások teljes összegéről.

13b. cikk

Felülvizsgálati eljárás

(1) Egy tagállam és a Bizottság közötti, az Unió költségvetésébe befizetendő tradicionális saját források összegeire vonatkozó nézeteltérés esetén a tagállam a kézhezvételtől számított hat hónapon belül kérheti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az értékelését. Az ilyen kérelemben meg kell adni a kért felülvizsgálat indokait, és annak tartalmaznia kell azon bizonyítékokat és igazoló dokumentumokat, amelyeken a kérés alapul. A kérelem és az ezt követő eljárás nem módosítja a tagállam arra vonatkozó kötelezettségét, hogy esedékességükkor rendelkezésre bocsássa az Unió költségvetését megillető saját forrásokat.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül értesíti az érintett tagállamot a kérelemben foglalt indokokra vonatkozó észrevételeiről. Kellően indokolt esetekben a Bizottság az említett határidőt egyszer további három hónappal meghosszabbíthatja, és ennek megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.

(3) Amennyiben a Bizottság további információ kérését tartja szükségesnek, a (2) bekezdésben meghatározott határidő a kért további információ kézhezvételének időpontjától számítandó. Az érintett tagállam a Bizottság további információra irányuló kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül megadja a további információt. Az érintett tagállam kérésére a Bizottság az említett határidőt egyszer további három hónappal meghosszabbítja.

(4) Amennyiben a tagállam nem tud további információt szolgáltatni, erről értesítheti a Bizottságot. A Bizottság ebben az esetben a rendelkezésre álló információk alapján értesít észrevételeiről. A (2) bekezdésben említett határidő ebben az esetben az említett értesítés kézhezvételének időpontjától számítandó.

(5) A felülvizsgálati eljárásnak legkésőbb két évvel azután véget kell érnie, hogy a tagállam megküldte a felülvizsgálat iránti, az (1) bekezdésben említett kérelmét.

(6) Egy tagállam évente egyszer magas szintű találkozót kérhet a Bizottsággal, hogy megvitassák azon ügyek aktuális állását, amelyek felülvizsgálati eljárás tárgyát képezik vagy képezték, és megvizsgálják azokat a vonatkozó álláspontjaik átgondolása és az egyetértésre való törekvés céljából.

(7) A Bizottság e rendelet esetleges felülvizsgálatának keretében vagy legkésőbb 2026 végéig elvégzi az e cikkben említett felülvizsgálati eljárás működésének értékelését. Ezen értékelés során konzultál a tagállamokkal, és figyelembe veszi azok megállapításait és álláspontjait. A Bizottság adott esetben javaslatokat nyújt be a felülvizsgálati eljárás működésének javítása céljából.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2022. április 5-én.

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE